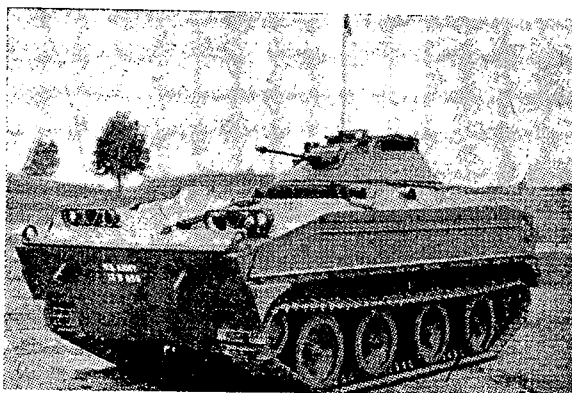

נשק וטכניקה – חידושי המחר?

נושאי-משורין לתותח לא-רשת

„מי שטרח בערב שבת – יאכל בשבת.“ המתכנן ומפתח מבעוד-מועד – עתיד לזכות בבוא-הזמן בתוצאת ראית-הגולד שלו: – בכלי-נשק שכבר „הבשיל“. לא-מעט שומעים בזמן האחרון על נושאי-הגייסות-המשורין האמריקאי החדש M-113, שהנו קטן וקל (בצירוף עוד כמה תכונות חדשות) מקורמו, ה-M-59 הידוע. אך מאז יוני 1957 עומד בפיתוחו גם „אח“ לרכב-נושא זה – הדומה לו מבחינות רבות והידוע לעיני בצינונו הומני כ-T-114. כלי זה הועד בדרך-כלל לשמש „כרכב-זחלי משורין קל-משקל לתפ-

קידים של רכב-פיקוד ורכב-סיוור. וצרכים אלה – הם שקבעו ללא-ספק את מבנהו של החלק העליון של רכב זה, כולל צריח-המקלע שבו. אלא שעוד שליחות „צדדית“ נועדה לו, ואין לדעת האם לא תהפוך לעיקרית: לשמש (לאחר סיבולים ידועים) כרכב-נושא ל„כלי-הזין הנגד-טנקי הגדודי“ – שקיצור-שמו „באט“ – דהיינו, „תותח-נגד-טנקי לא-רשת“. מן הדגם שבתצלום קשה במקצת לעמוד על כך היכן וכיצד בדיוק יוצב בו כלי לא-רשת זה, המעלה כידוע רשף-אחורי חזק. סברה אפשרית היא כי יורכב על גגו של הצריח – בתנאי, כמובן, שתיפתר לשם כך בעית התפעול-מרחוק של הכלי עיני אנשי-הצוות, וזאת באמצעות מגנטונים אבטומטיים, הנמצאים בתוך הרכב, גם בהיותו סגור. ניידתו האופרטיבית והטקטית הגבוהה של כלי זה נקבעת – נוסף על זחליותו – עיני כך שהוא ניתן להסטה ולהצנחה ושיש ביכולתו לחצות נחלים ונהרות בכוח-הוא. תעודות לשימוש רב באומיניום, ובתחבולות מכניות שונות, הוקטן משקלו הכולל של הרכב (במצב של כוננות-קרב) עד ל-6 1/8 טון. מהירות-המכסימום שלו היא כ-65 קמ״ש ביבשה וכ-6 1/4 קמ״ש במים.

ה„טרפן“

הטכניקה הצבאית לא זו בלבד שאינה דורכת במקום – אלא שממש „דוהרת“ בהתפתחותה. דומה, רק לא-מומן נתבשרנו על הטיל הנייב האמריקאי הנייד והקליט-השדה – ה„הוק“ (Hawk – „פרס“). והנה, כבר נמצאת בצבא-ארה״ב בשלבי-פיתוח מתקדמים „מערכת-הגנה נגד-מטוסית“ של המחר, המכונה „טרפן“ (Mauler); טרם ניתן אפילו לזכות בתצלומה, וכל המתפרסם על אודותיה – מבחינת „מראה-עיניים“ – אינו אלא בגדר „רשמיו של הצייר“ (מובן שרשמים אלה יכולים להיות קרובים מאוד-מאוד למציאותו של כלי-הנשק ולמראהו החיצוני – ועם זאת לדלוג על „פרט קטן“ חיוני זה או אחר, שאולי בו טמון כל ה„מסמך“ שביצור המכני-האלקטרוני החדש). נראה כי שלושה הם עיקרי-הגורמים שצירופם יהיה את ה„טרפן“, על מכלול-תכונותיו: – טיליו; רכבו; מערכת-ההבחנה-וההכוונה המורכבת עליו. החלק הברור והנתפס-בעין ביותר שבו – הוא הרכב: הוא זחלי, ויש כמובן לשער כי זהו אחד מכלי „רכב-יסוד אחיד“ אשר כה שוקדים עתה בצבא ארה״ב על פיתוחם והאחדתם. אין צורך להרבות בדברים על הגמישות

התקטית המוחלטת אשר רכב כזה, דמוי נושא-גייסות-משורין, מקנה לכלי הנ"מ החדש. כמובן, שכושר-המחפה של כלי כזה, שלכל-היותר יכול להיות לו שריון קלי-שבקלים, אינו רב-כל-כך אף בשביל צותו — וכמה-הכאפס בשביל נשקו ובשביל מנגנוני-ההכונה שלו. אלא שעיקר-בטחונו של כלי כזה חייב כנראה להיות בוריונותו, מזה — ובקוטנה-היחסי, מזה. אשר לסיליו — אין התמונה מלמדת אותנו הרבה; אך היות וכלל גדול הוא בענף-הטילים של צבא-ארה"ב לפתח תמיד את החדש על בסיסו של הקיים — הרי יתכן מאוד כי כאן לפנינו פיתוח וסיגול מסוימים של ה"הוק" שכבר הוזכר לעיל. הידוע עליהם במפורש הוא כי הם מונעים "עי" חומר-מוצק, אחדות מן

התכונות, הן של הטילים עצמם והן של מנגנוני חיפוש-המטרה וההכונה שלצדם, גרמוזות בעצם מתוך תיאור התפקידים שלשמן נוצרו: — "להש" מיד טילים ורקטות קצרי-טווח של האויב, וכן מטוסים טקטיים רבי-בצעון שלו, אשר מפציצים, מבויקים, מטרידים או מסירים בסמוך לעמדות שבאזור-הקרב הקדמי". ההגדרה ש"ניתנה לסילים, בתפקידם ה"נגד-טילי", מתאימה בעצם למדי לאותו מעשה ברוקט-הבליסטית האמריקאית "יוחנן-הישר" אשר עליו נת-בשרנו לפני שבועות לארבים: — כאשר רוקטת זו הושמדה — מעשה ראשון מעין-זה — ע"י טיל ג"מ (ש"שמו היה "הוק"); ויש לשער כי הגדרה זו, שהתאימה לתכונותיו של "יוחנן הישר", הולמת למדי גם כלים מסוג דומה המצויים בידי

יריבים אפשריים של צבא-ארה"ב. אשר למטוסים "רבי-הבצעון", הרי ברור למדי כי הכנה כאן הן לכלי-טס מגביה-טוס והן (ואולי במיוחד) למגמכי-טוס. לפיכך יתכן מאוד (אם כי לא ניתן לע"ע כל רמז על כך) כי לסילים אלה ראשי-גוף משני סוגים (גרעיניים — ו"רגילים"). יצוין, כי טילי ה"טרפן" יהיו ארוזים-מראש בתיבות קלות-משקל, שתשמשנה לא רק כמיכלים לסלילתו, אלא אף כצנורות-שיגור. אחת הסגולות העיקריות המיוחדות לכלי הנ"מ החדש היא ירי מדויק תוך-תנועה. סגולה זו מבוססת, כמובן, על-מציאות תכונות מסוימות בטיל וברכב — ובין תכונות אלה נמנה, בודאי, גם "משטח-השיגור" הסובב-על-צירו, המוצב על "ג" הרכב, מאחרי מושביהם של הנהג והמפקד-המפעיל. אך ברור שמעל-לכל מתגלמת סגולה זו בצידו (ראדאר ואחר) לגילוי-מטרות, המשובל ב"תורן", המתנשא מעל "ירכת-הסיפון" של הרכב, ובמחשב האלקטרוני, התורם הרבה להכונת הירי ולבקרתו. ועוד שני הישגים גדולים של טכניקה ותכנון ("design") מוצאים לפי הידיעות שישנן, את ביטויים ב"טרפן": א. על אף משקלו הבלתי-נמנע של הרכב עצמו, ושל "מנת-היסוד" של סיליו אותה הוא נושא עמו, בתוספת כל הצידו שהוזכר (וכן התקן מיצר-חשמל, להפעלת הצידו) — הריהו קל-ידיו בשביל להיות מוטס, במטוס "קבוע-כנף" או בהליקופטר, ואף בשביל להיות מונחן לתוך אוזריקרב; ב. יהיה ביכולתו של איש אחד לשמש כמפעילה של "יחידת-הירי" אשר ל"טרפן". כרגיל, ישא כל "טרפן" צות בן שניים: — נהג-אלחוטאי — ומפעיל. במקרה הצורך, יתנסף על אלה גם שלישי — מפעל לכלי-הרכב ולזינו.